

verzekeren, dat zulks inderdaad het geval is. Een mijner kennissen bezit hier (bezat? of het beestje nog leeft weet ik niet; eenige weken geleden nog wel) een Koolmees, die dat vak uitmuntend verstaat. Toen ik het voor de eerste maal zag, stond ik er ook verbaasd over, daar ik zooveel knapheid zelfs niet van een parmantigen vogel als de Koolmees verwacht had. Ik dacht misschien stelt de redactie belang in zulk een bericht, vandaar dat ik haar dit even laat weten.

Helmond, 13 Mei '33.

Br. CLEMENTIUS.

Ontstaan van plassen en vennen. Op de in menig opzicht zoo merkwaardige Malpiheide boven Valkenswaard vond ik een aantal ronde of soms zwak elliptische plassen en kuilen van verschillende grootte (middellijn 10—25 m). De oevers waren van gelijkmatige hoogte. Sommige van die plassen waren na den regenloozen winter verdroogd, andere stonden nog mooi blank.

Fig. 1. Ronde plas in de Malpiheide.

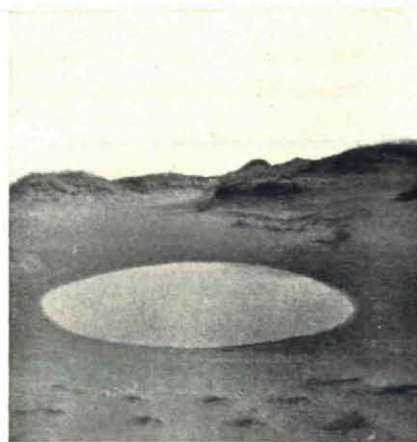

Fig. 2. Een ronde plas door wervelwinden in het Kennemerduin gevormd.

Hoe zouden die ontstaan zijn? Ik dacht natuurlijk direct aan de ijssmelt-hypothese door Dubois geopperd ten aanzien van sommige Oisterwijksche vennen.

Maar nu vond ik in onze duinen in een windhoek, waar wervelwinden blazen, precies zoo'n plas in een jong stuifvlak en het lijkt mij nu ook wel waarschijnlijk, dat die kuilen op de Malpiheide op dezelfde manier kunnen zijn gevormd.

JAC. P. TH.

Van Hout naar Metaal. In de laatste aflevering van „De Levende Natuur” komt op blz. 63 onder Vragen en Korte Mededeelingen iets voor over een eigenaardig instrument voor den spechtenroffel. Iets dergelijks ontdekten we in den zomer van '31 in de omstreken van Wengen, Zwitserland. Met mijn zoon wandelde ik van die plaats omhoog naar Spätenalp. Op de splitsing van den weg daarheen en het pad naar den Leiterhorn staat een paal, zoo hoog als een gewone telefoonpaal. Bovenin een flink stuk zink, als wegwijzer met de namen beschilderd. In de heerlijke stilte der bosch- en bergwereld klinkt ons daar opeens een roffel tegen van een dusdanig zeer sterk en schetterend geluid, dat we ons een ongeluk schrokken en de eerste gedachte kregen, dat we ongemerkt genaderd waren tot vlak bij een machinegeweer, waarmede militairen hier wellicht aan het oefenen waren! Totdat we den bonten specht ontdekten, die het zeer scherpe en sterke geluid onophoudelijk bleef voortbrengen, door te trommelen tegen de metalen plaat, hoog in den paal. In 1932 hebben we hem daar niet meer gezien noch gehoord.

Met hartelijke groeten

CHR. H. J. RAAD.

De terugtocht der Pestvogels. Op 29 en 30 Maart j.l. heeft zich op ornithologisch gebied te Dordrecht eene „noch nie dagewesene” bijzonderheid voorgedaan.

In de onmiddellijke nabijheid van mijn woning, — dus in het midden der stad —, heeft zich op bovengenoemde data een twintigtal pestvogels in verscheidene boomen alhier opgehouden. Zooals te verwachten was, waren ze niet schuw, en lieten ze zich bij het zonnige weer zeer gemakkelijk waarnemen.